

διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν ἥλιον, οὕτω καὶ οἱ εἰς  
 ἀρχὴν ὄντες τῆς πνευματικῆς ἐνεργείας περιθάλλονται μὲν  
 μερικῶς ὑπὸ τῆς ἁγίας χάριτος τὴν καρδίαν. Διόπερ καὶ πνευ-  
 ματικά τότε ὁ νοῦς αὐτῶν καρποφορεῖν ἄρχεται φρονήματα,  
 5 φανερά δὲ αὐτῆς μέρη μένουσι κατὰ σάρκα φρονούντα διὰ τὸ  
 μηδέπω ἅπαντα τὰ μέλη τῆς καρδίας ἐν βαθείᾳ αἰσθήσει ὑπὸ  
 τοῦ φωτὸς καταυγάζεσθαι τῆς ἁγίας χάριτος. Ὅπερ τινὲς μὴ  
 νοήσαντες δύο ὑποστάσεις ἐνόμισαν ἑαυταῖς ὡςπερ ἀντικαθεσ-  
 τώσας ἐν τῷ νοῖ τῶν ἀγωνιζομένων εἶναι. Οὕτως οὖν ἐν τῇ  
 10 αὐτῇ ῥοπῇ καὶ καλὰ καὶ οὐ καλὰ συμβαίνει τὴν ψυχὴν ἐννοεῖν,  
 ὅν τρόπον ὁ τοῦ ὑποδείγματος ἄνθρωπος ἐν τῇ αὐτῇ θίξει καὶ  
 ῥιγοῖ καὶ θάλλεται. Ἐφ' οὗ γὰρ ὁ νοῦς ἡμῶν εἰς τὸ διπλοῦν  
 \* τῆς γνώσεως ἀπωλίσθησεν, ἀνάγκην ἔχει ἕκτοτε, κἂν μὴ θέλη,  
 κατὰ τὴν αὐτὴν ῥοπὴν καὶ καλὰ καὶ φαύλα φέρειν διανοήματα  
 15 μάλιστα ἐπὶ τῶν εἰς λεπτότητα διακρίσεως ἐρχομένων. Ὡς  
 γὰρ σπεύδει αἰεὶ τὸ καλὸν ἐννοεῖν, εὐθύς καὶ τοῦ κακοῦ μέμνη-  
 ται, ἐπειδὴ εἰς διπλὴν τινα ἔννοιαν ἔσχισται ἀπὸ τῆς Ἀδάμ  
 παρακοῆς ἢ τοῦ ἀνθρώπου μνήμη. Ἐάν οὖν ἀρξώμεθα θερμῶ  
 ζήλω τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ διαπράττεσθαι, ἅπαντα ἡμῶν λοι-  
 20 πὸν τὰ αἰσθητήρια ἐν βαθείᾳ τινὶ αἰσθήσει φωτίζουσα ἢ χάρις  
 τὰ μὲν ἡμέτερα ὡςπερ καταφλέγει ἐνθυμήματα, ἠδύνουσα δὲ  
 ἡμῶν τὴν καρδίαν ἐν εἰρήνῃ τινὶ φιλίας ἀνευδότου πνευματικά  
 τινα καὶ οὐκέτι κατὰ σάρκα λογίζεσθαι ἡμᾶς παρασκευάζει.  
 Τοῦτο δὲ τοῖς ἐγγίζουσι τῇ τελειότητι συνεχῶς ἄγαν συμβαί-  
 25 νει, οἵτινες ἀπαυστον ἔχουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν μνήμην τοῦ  
 κυρίου Ἰησοῦ.